

๓. ผลงานที่จะส่งประเมิน

ให้ส่งผลงานวิชาการ/งานวิจัย รวมทั้งผลงานอื่น ๆ เพิ่มเติมตามเกณฑ์ที่แต่ละสาขากำหนด
(ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๘.๐๘/๑๕๖๗ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕)

๓. ผลงาน...ผลงานวิชาการ/งานวิจัย ให้ส่งตามจำนวนตามเกณฑ์ที่แต่ละสาขากำหนด โดยให้เรียงตามความ
ดีเด่นหรือความสำคัญ โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเกี่ยวข้องกับทำแท่งที่จะแต่งตั้ง)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเฝ้าระวังติดตามการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สุขภาพในร้านชำจังหวัดชัยนาท
ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ.....๒๕๖๖.....

เค้าโครงเรื่องย่อ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

กระทรวงสาธารณสุขมีแผนพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) สาขางานใช้ยาอย่างสมเหตุผล และการจัดการดื้อยาด้านจุลชีพ (RDU-AMR) ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๖๐ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถานพยาบาล ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขทุกรายดับ ตั้งแต่โรงพยาบาลระดับตติยภูมิ จนถึงโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับ ตำบลมีการใช้ยาอย่างสมเหตุผล เพื่อให้ประชาชนได้รับการรักษาด้วยยาอย่างมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และลดความสิ้นเปลืองทางเศรษฐกิจ (แผนพัฒนาระบบบริการสุขภาพระยะ ๕ ปี สาขาส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุผล พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ปี ๒๕๖๔ กระทรวงสาธารณสุขได้พัฒนาแนวทางการใช้ยาอย่างสมเหตุผลในชุมชน เพื่อการเชื่อมโยงหน่วยบริการสุขภาพทุกรายดับสู่ชุมชนครอบครัวและบุคคลให้ประชาชนปลอดภัยจากการใช้ยา มีความรอบรู้ในการใช้ยาและการดูแลสุขภาพเบื้องต้น มีการกำหนดให้แต่ละจังหวัดมีการออกแบบบริหารจัดการ เพื่อให้มีการดำเนินงานส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุผลในชุมชน (RDU Community) โดยในปี ๒๕๖๔ มีชุมชน ที่ดำเนินงานแนวทาง RDU Community ทั้งสิ้น ๑๓๗ ชุมชน จาก ๕๓ จังหวัด ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวยังไม่ เป็นไปตามเป้าหมาย กล่าวคือแต่ละจังหวัดต้องมีอย่างน้อย ๑ ชุมชน จาก ๑ อำเภอเป้าหมายเป็นพื้นที่ที่มีการ พัฒนาการใช้ยาอย่างสมเหตุผลในชุมชน ทั้งนี้ในเดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๑ คณะกรรมการพัฒนาระบบยาแห่งชาติ ได้มีมติเห็นชอบต่อแนวทางการขับเคลื่อนสู่ประเทศไทยใช้ยาอย่างสมเหตุผล (RDU Country) ต่อมาคณะกรรมการรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เรื่องมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประเดิมการจัดการเชิงระบบ สู่ประเทศไทยใช้ยาอย่างสมเหตุผล โดยมีชุมชนเป็นศูนย์กลางเพื่อให้สอดคล้องต่อแนวทางการขับเคลื่อนสู่ประเทศไทยใช้ยา อย่างสมเหตุผล

เมื่อก็การเจ็บป่วยเล็กน้อยประชาชนมักจะเลือกใช้บริการจากร้านชำใกล้บ้าน เนื่องจากเป็น หน่วยบริการที่ใกล้และสะดวกที่สุด (รายงานสรุปงานคุ้มครองผู้บริโภค, ๒๕๖๒) ซึ่งตามพระราชบัญญัติฯ พ.ศ.๒๕๑๐ กำหนดว่า ยาที่สามารถจำหน่ายได้ทั่วไปมีเพียงยาสามัญประจำบ้านเท่านั้น กล่าวคือยาสามัญประจำบ้านเป็นยาที่กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาเอาไว้ว่าเป็นยาที่เหมาะสม สามารถให้ประชาชนทั่วไปหาซื้อมาใช้ได้ ง่ายโดยไม่ต้องมีใบสั่งแพทย์ เพื่อใช้ในการรักษาอาการเจ็บป่วยที่ไม่ได้มีอาการรุนแรง เป็นความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ซึ่งในสถานการณ์ความเป็นจริงพบว่าร้านชำส่วนใหญ่มีการจำหน่ายยาอื่นๆนอกเหนือจากยาสามัญประจำบ้าน ทั้งยาอันตราย ยาควบคุมพิเศษ ยาชุดที่มีส่วนผสมของสเตียรอยด์ หรือยาปฏิชีวนะ เป็นต้น ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการใช้ยาอย่างไม่เหมาะสมของผู้บริโภคในชุมชน

กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาทซึ่งมีภารกิจหลัก ในการคุ้มครองผู้บริโภคให้เกิดความปลอดภัยในการเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ รวมทั้งควบคุมกำกับ

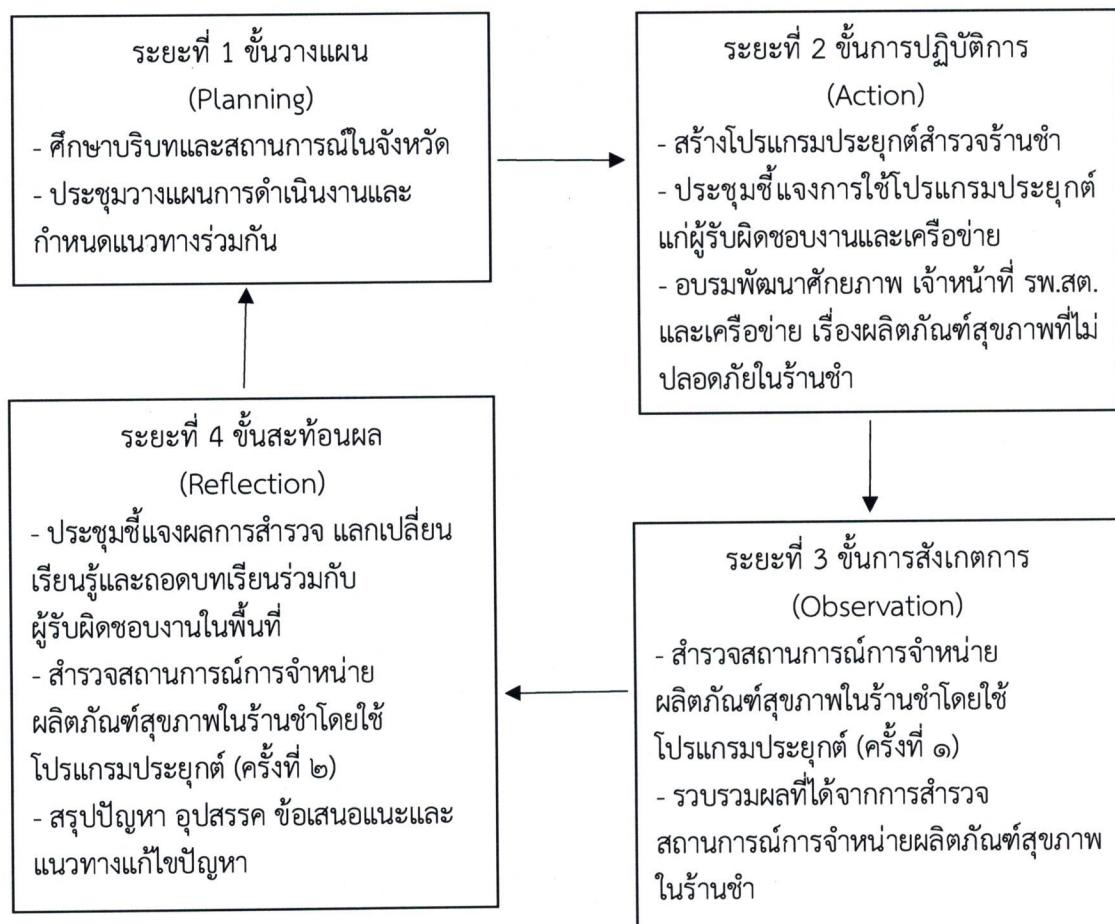
ผู้ประกอบการให้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน ดังนั้นการเฝ้าระวังติดตามการจำหน่ายยาและผลิตภัณฑ์สุขภาพอื่นในร้านชำทุกร้านในจังหวัดชัยนาท จึงมีจำเป็นอย่างยิ่งที่จะนำไปสู่กระบวนการวางแผนป้องกันความเสี่ยงในการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่เป็นอันตรายในชุมชน ที่ผ่านมากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสารสนับสนุนได้ประสานเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลทุกแห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการสำรวจร้านชำในจังหวัดชัยนาทโดยใช้แบบฟอร์มสำรวจที่เป็นกระดาษ แม้จะได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ยังประสบปัญหาในการปฏิบัติงานของผู้สำรวจ เนื่องจากมีความล่าช้า ใช้เวลานาน และมีความยุ่งยากในการสรุปและประเมินผลที่รวดเร็วเพื่อสะท้อนข้อมูลกลับให้พื้นที่และวางแผนการแก้ปัญหาและพัฒนาสู่ร้านชำคุณภาพ ดังนั้นการพัฒนารูปแบบการเฝ้าระวังติดตามการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สุขภาพในร้านชำ น่าจะทำให้เกิดระบบการเฝ้าระวังและติดตามที่มีประสิทธิภาพ สามารถแก้ปัญหาการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ไม่เหมาะสมในร้านชำทำให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้บริโภคในจังหวัดชัยนาทต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- (๑) เพื่อสำรวจสถานการณ์การจำหน่ายผลิตภัณฑ์สุขภาพได้แก่ ยา อาหาร วัตถุอันตราย และเครื่องสำอาง ในร้านชำจังหวัดชัยนาท
- (๒) เพื่อสร้างและพัฒนาโปรแกรมประยุกต์สำรวจร้านชำจังหวัดชัยนาท
- (๓) เพื่อพัฒนารูปแบบการเฝ้าระวังติดตามการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สุขภาพในร้านชำจังหวัดชัยนาท

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดตามภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเฝ้าระวังติดตามการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สุขภาพในร้านชำจังหวัดชัยนาท โดยการประยุกต์ใช้ Planning-Action-Observation-Reflection (Kemmis.S and R. McTaggart ๗๙๘๔) เป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบฯ ระหว่างวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ ถึง ๓ ตุลาคม ๒๕๖๖

ระเบียบวิธีวิจัย

๑. การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อศึกษารูปแบบการเฝ้าระวังติดตามการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สุขภาพในร้านชำจังหวัดชัยนาท

๒. เครื่องมือที่ใช้

- (๑) โปรแกรมประยุกต์สำรวจร้านชำจังหวัดชัยนาทซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ออกแบบเนื้อหา
- (๒) รูปแบบการเฝ้าระวังติดตามการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สุขภาพในร้านชำจังหวัดชัยนาท
- (๓) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม หรือแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนร่วมในการวิจัย

๓. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ

- (๑) ร้านชำในจังหวัดชัยนาท

(๒) ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ได้แก่ เกสัชกรโรงพยาบาล เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบล (รพ.สต.) อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ในแต่ละอำเภอที่รับผิดชอบงานคุ้มครองผู้บริโภค

๔. การประมวลผลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรม Google Data Studio วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ร้อยละความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อกีประยุกต์เพื่อพัฒนาโปรแกรมประยุกต์สำรวจร้านชำให้มีประสิทธิภาพและสะดวกในการใช้งานมากขึ้น

การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๑. สร้างและพัฒนาโปรแกรมประยุกต์สำรวจร้านชำที่สามารถนำไปใช้งานได้จริงอย่างสะดวกรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ สามารถสรุปผลการสำรวจสะท้อนข้อมูลกลับไปให้กับพื้นที่ได้

๒. มีฐานข้อมูลที่เปลี่ยนผู้ประกอบการร้านชำทุกแห่งในจังหวัดชัยนาท รวมทั้งผลการสำรวจในแต่ละปี เก็บไว้ในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์

๓. พัฒนาต่อยอดโปรแกรมประยุกต์ในการสำรวจร้านชำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานมากที่สุด

๔. มีรูปแบบการเฝ้าระวังติดตามการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สุขภาพในร้านชำจังหวัดชัยนาทซึ่งหากมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องจะทำให้ร้านชำในจังหวัดจำหน่ายแต่ผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค

สัดส่วนผลงาน.....๙๐%

กรณีที่เป็นผลงานร่วมกันของบุคคลหลายคน

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	สัดส่วนผลงาน	ระบุรายละเอียดของผลงานเฉพาะส่วนที่ผู้ขอประเมินปฏิบัติ
นายไพรัช ໄล็ทธง	๙๐%	<ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาความสำคัญและที่มาของสภาพปัจจุหา - กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย - จัดทำโครงสร้างการวิจัย เพื่อเสนอคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ - ประสานพื้นที่เป้าหมายเพื่อดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัย - จัดทำข้อมูลรายละเอียดในการสร้างโปรแกรมประยุกต์สำรวจร้านชำ - จัดประชุมซึ่งผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง - รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ - สรุปและอภิปรายผล
นางสาวรัณชนรี สังศิริ	๑๐%	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำฐานข้อมูลโปรแกรมประยุกต์สำรวจร้านชำ

การเผยแพร่ (ถ้ามี)

- ผลงานแล้วเสร็จและเผยแพร่แล้ว ระบุแหล่งเผยแพร่.....
(โปรดแนบสำเนาไว้)
 ผลงานแล้วเสร็จแต่ยังไม่เผยแพร่
 ผลงานยังไม่แล้วเสร็จ

ผลงานลำดับที่ ๒ หรือผลงานลำดับที่ ๓ (กรณีที่เกณฑ์แต่ละสาขากำหนดให้ส่งได้มากกว่า ๑ เรื่อง)
เรื่อง รูปแบบการแก้ปัญหาแบบมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการผลิตน้ำพริกบริโภคจังหวัดชัยนาท

ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ..... ๒๕๖๖.....

เดาโครงเรื่องย่อ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

อาหาร นับเป็นหนึ่งในปัจจัย ๔ ที่มีความจำเป็นและสำคัญกับชีวิตมนุษย์ การได้รับประทานอาหาร ที่มีคุณค่าทางโภชนาการครบถ้วนและมีประโยชน์จะนำไปสู่การมีสุขภาพร่างกายที่ดี ในทางตรงข้ามกันหาก รับประทานอาหารที่ไม่สะอาด มีการปนเปื้อนของสารเคมี จุลินทรีย์ต่างๆ หรือมีการใช้สารปุงแต่งต่างๆที่เกิน ค่ามาตรฐานก็อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพได้เช่นกัน

น้ำพริกเป็นอาหารที่ได้รับความนิยมของคนไทยในทุกภูมิภาค ทุกครอบครัวมักมีน้ำพริกอยู่ใน เมนูอาหารมื้อใดมื้อนึงเสมอ น้ำพริกเป็นจดอยู่ในประเภทอาหารกึ่งสำเร็จรูป ซึ่งหมายถึงอาหารที่ผ่านกรรมวิธี และปุงแต่งมาบางส่วน และใช้รับประทานหลังจากผ่านวิธีการอย่างง่ายๆ และใช้เวลาสั้น โดยการเติมน้ำร้อน การต้ม หรือการเติมอาหารอื่นลงไป น้ำพริกถูกปุงขึ้นมาเพื่อสร้างความอร่อยสำหรับอาหารหลักของครอบครัว ในทั่วทุกภาคของประเทศไทยตั้งแต่สมัยอดีต โดยจะมีการผสมผสานกันระหว่างเครื่องปุงต่างๆ และต้องมีพริก เป็นวัตถุดิบหลักเสมอ น้ำพริกถือเป็นอาหารที่เชื่อมฐานทรัพยากรอาหารที่สำคัญ เป็นอาหารที่ใช้พืชฐานจาก เครื่องปุงพื้นบ้านและผักพื้นเมืองเข้าด้วยกัน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๕ ได้กำหนด ความหมายของน้ำพริกว่า น้ำพริก หมายถึง อาหารชนิดหนึ่งปุงด้วยกะปิ กระเทียม พริกขี้หนู มะนาว เป็นต้น ใช้เป็นเครื่องจัมหรือคลุกข้าวกิน

ใช้น้ำปลา...

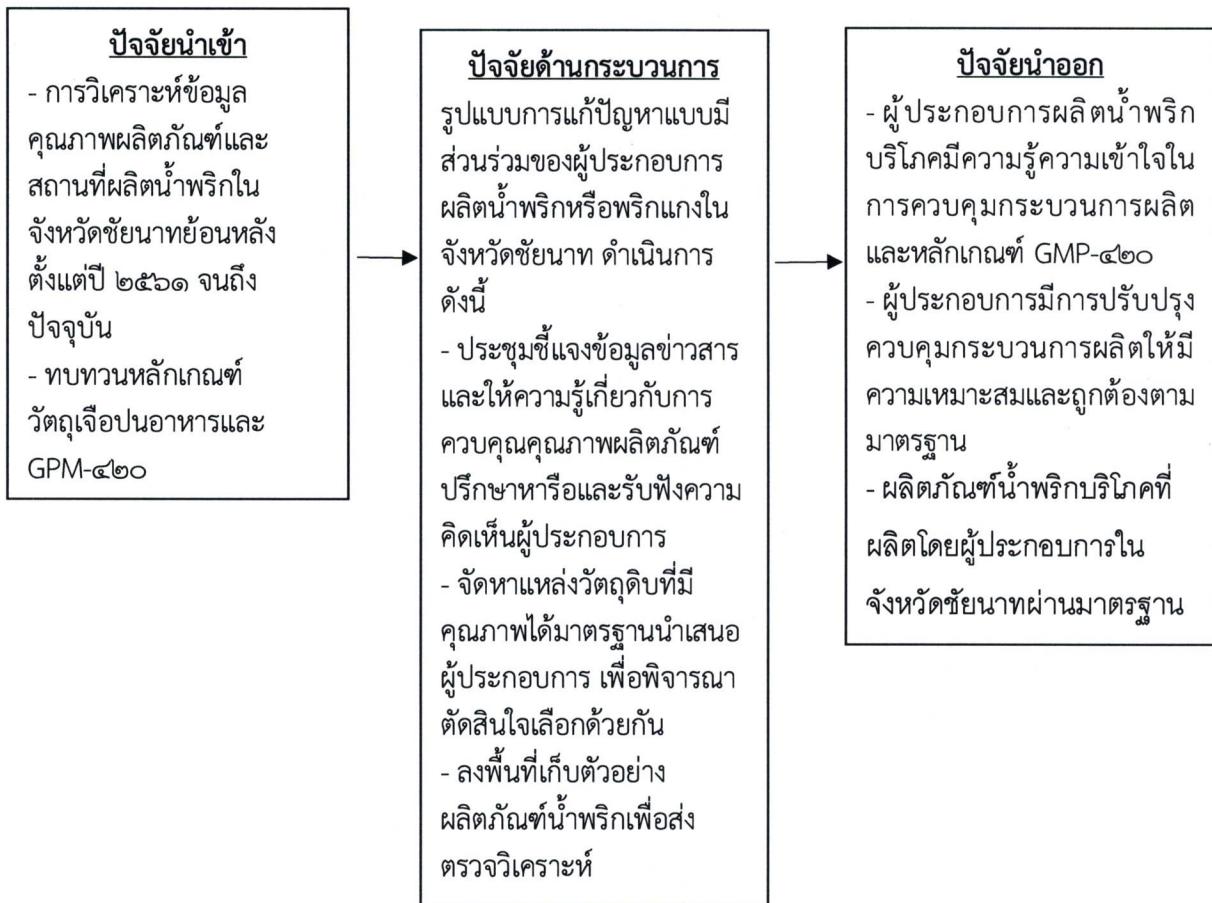
ใช้น้ำปลาหรือน้ำปลาร้าแทนกะปิมี ใช้ของเบรี้ยวอีน่าเช่น มะขาม มะดัน มะม่วง แทนมะนาวมี เรียกชื่อ ต่างๆ กันไปตามเครื่องปัจจุบัน เช่น น้ำพริกมะขาม น้ำพริกมะดัน น้ำพริกมะม่วง ปัจจุบันผู้บริโภคส่วนใหญ่นิยมเลือกชื่อน้ำพริกหรือพริกแกงจากตลาดแทนการเตรียมขึ้นเองในครัวเรือน น้ำพริกหรือพริกแกงที่มีการจำหน่ายในท้องตลาดนั้น อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพของผู้บริโภคหากน้ำพริกหรือพริกแกงนั้นมีกระบวนการผลิต และการเก็บรักษาที่ไม่เหมาะสม การจำหน่ายน้ำพริกหรือพริกแกงเผ็ดในท้องตลาดโดยปกติจะผลิตในปริมาณมากต่อครั้งซึ่งอาจทำให้จำหน่ายไม่หมดภายใน ๑ วัน จึงต้องมีการเก็บไว้จำหน่ายในวันถัดๆ ไป ซึ่งการเก็บน้ำพริกหรือพริกแกงไว้หลายวันอาจส่งผลที่อื้อต่อการเจริญของเชื้อจุลทรรศ์ทำให้เกิดการเน่าเสียง่าย จากปัญหาดังกล่าวส่งผลให้ผู้ผลิตพยายามใช้วัตถุกันเสียมาใส่ในน้ำพริกหรือพริกแกง การใช้วัตถุกันเสียอย่างไม่เหมาะสมในการผลิตอาจทำให้ผู้บริโภค มีความเสี่ยงต่อการได้รับวัตถุกันเสียในปริมาณที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพได้

จังหวัดชัยนาทมีผู้ประกอบการที่ผลิตน้ำพริกซึ่งได้รับอนุญาตสถานที่ผลิตเรียบร้อยแล้ว จำนวน ๖ แห่ง ส่วนมากจะเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชน สถานการณ์ความปลอดภัยน้ำพริกจากการเก็บตัวอย่างเฝ้าระวังทางห้องปฏิบัติการในจังหวัดชัยนาท ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จนปัจจุบัน พบว่า เมื่อปี ๒๕๖๑ น้ำพริกตามมาตรฐานเรื่องวัตถุเจือปนอาหารกรณีกรดเบนโซอิก จำนวน ๓ ตัวอย่าง ได้แก่ พริกแกงเผ็ด น้ำพริกเผา และน้ำพริกเผาป่า เท่ากับ ๗๗๙.๓, ๑,๔๗๖.๓ และ ๖๘๘.๖ มก./กก. ตามลำดับ ซึ่งตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง วัตถุเจือปนอาหาร กำหนดให้น้ำพริกพร้อมบริโภค สามารถมีวัตถุเจือปนอาหารกลุ่มเบนโซเอต (BENZOATES) ปริมาณสูงสุดไม่เกิน ๕๐๐ มก./กก. และพริกแกงห้ามมีเบนโซเอต จากปัญหาดังกล่าวเจ้าหน้าที่ ได้ลงไประบุร่วมกับผู้ประกอบการแบบเชิงรุก ณ สถานที่ผลิต จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการยืนยันว่าไม่ได้ใส่กรดเบนโซเอตในน้ำพริก ดังนั้นจึงเก็บตัวอย่างวัตถุดิบทั้งหมดที่เป็นส่วนประกอบของน้ำพริกส่งตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการพบว่า กะปิซึ่งเป็นวัตถุดิบของน้ำพริกทั้งสามชนิด พบกรดเบนโซอิกมากกว่า ๑๐,๐๐๐ มก./กก. (ตามกฎหมายกะปิห้ามมีกรดเบนโซอิก 2,000 มก./กก.) แม้ว่าปัจจุบันจะดำเนินการแก้ไขปัญหาและให้ความรู้ผู้ประกอบการจนผ่านมาตรฐานเรียบร้อยแล้ว แต่จากการเก็บตัวอย่างในปีอื่นๆ ก็ยังคงพบน้ำพริกตามมาตรฐานเนื่องจากวัตถุเจือปนอาหาร ที่มีปริมาณมากในวัตถุดิบเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการควบคุมได้ยาก กะปิบางปีห้อ แม้ว่าจะได้รับเลขสารบบอาหารเรียบร้อยแล้วแต่เมื่อสู่มุ่งเก็บตัวอย่างส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการก็ยังพบวัตถุเจือปนอาหารเกินมาตรฐาน นอกจากนี้ยังพบปัญหาน้ำพริกตามมาตรฐานในจังหวัดอื่นๆ เช่นกัน ผลการศึกษาการใช้กรดเบนโซอิกจากการเฝ้าระวังน้ำพริกพร้อมบริโภคในกรุงเทพมหานคร พบว่าเกินมาตรฐานร้อยละ 10 และร้อยละ 14 ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ และ พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามลำดับ ซึ่งปัญหาดังกล่าวควรได้รับการแก้ไขอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่แหล่งวัตถุดิบ แหล่งผลิตเพื่อเป็นการเฝ้าระวังความปลอดภัยของน้ำพริกในจังหวัดชัยนาทให้มีความครอบคลุมและถูกต้องตามมาตรฐานเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเกิดความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการควบคุมคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เป็นการรับผิดชอบต่อผู้บริโภคและสังคมอย่างยั่งยืน ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- (๑) เพื่อตรวจสอบและเฝ้าระวังวัตถุเจือปนอาหารในน้ำพริกบริโภค ในจังหวัดชัยนาท
- (๒) เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการควบคุมกระบวนการผลิตของผู้ประกอบการที่ผลิตน้ำพริกบริโภคในจังหวัดชัยนาท
 - (๓) เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการแก้ปัญหาแบบมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการผลิตอาหารกรณีพบผลิตภัณฑ์ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย
ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดตามภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบการแก้ปัญหาโดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการผลิตน้ำพริกบริโภคจังหวัดชัยนาท กรณีพิบูลภัณฑ์น้ำพริกบริโภคไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึง ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๖

ระเบียบวิธีวิจัย

๑. การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) เพื่อศึกษารูปแบบการแก้ปัญหาแบบมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการผลิตน้ำพริกบริโภคในจังหวัดชัยนาท เก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึง ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๖

๒. เครื่องมือที่ใช้

รูปแบบการแก้ปัญหาแบบมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการผลิตน้ำพริกบริโภคในจังหวัดชัยนาท

๓. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบการผลิตน้ำพริกบริโภคในจังหวัดชัยนาทที่ขอนุญาตผลิตภัณฑ์ต้องตามกฎหมาย จำนวน ๖ ราย

๔. การประมวลผลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรม SPSS วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ร้อยละความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อภิปรายผลเพื่อประเมินรูปแบบการแก้ปัญหาแบบมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการผลิตน้ำพริกบริโภคในจังหวัดชัยนาท

การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๑. สร้างรูปแบบการแก้ปัญหาแบบมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการผลิตน้ำพริกบริโภคในจังหวัดชัยนาท
๒. ทดลองใช้รูปแบบการแก้ปัญหาแบบมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการผลิตน้ำพริกบริโภคในจังหวัดชัยนาท เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และแก้ปัญหาร่วมกันกรณีพบปัญหาจากผลิตภัณฑ์ไม่ผ่านมาตรฐาน
๓. พัฒนาต่อยอดรูปแบบการแก้ปัญหาแบบมีส่วนร่วมไปยังผู้ประกอบการผลิตอาหารประเภทอื่นๆ
๔. ส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยในการบริโภคอาหารของประชาชนในจังหวัดชัยนาท ลดความเสี่ยงจากสารปนเปื้อนเกินค่ามาตรฐานในอาหาร

สัดส่วนผลงาน.....๙๐%.....

กรณีที่เป็นผลงานร่วมกันของบุคคลหลายคน

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	สัดส่วนผลงาน	ระบุรายละเอียดของผลงานเฉพาะส่วนที่ผู้ขอประเมินปฏิบัติ
นายไพรัช ไล่ทอง	๙๐%	<ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาความสำคัญและที่มาของสภาพปัญหา - กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย - จัดทำโครงร่างการวิจัย เพื่อเสนอคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ - ประชุมชี้แจงผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้อง - ลงพื้นที่ตรวจสอบสถานที่ผลิตน้ำพริกบริโภคที่ขออนุญาตผลิตจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท - จัดประชุมอบรมให้ความรู้ผู้ประกอบการ วิเคราะห์หาสาเหตุ และกำหนดแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกัน - รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ - สรุปและอภิปรายผล
นางสาวธนัชพร อินโท	๑๐%	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำฐานข้อมูลผู้ประกอบการผลิตน้ำพริกบริโภคและผลการตรวจวิเคราะห์หาสารปนเปื้อนในน้ำพริกบริโภค

การเผยแพร่ (ถ้ามี)

- ผลงานแล้วเสร็จและเผยแพร่แล้ว ระบุแหล่งเผยแพร่.....
(โปรดแนบสำเนาไว้)
 ผลงานแล้วเสร็จแต่ยังไม่เผยแพร่
 ผลงานยังไม่แล้วเสร็จ

ผลงานอื่น ๆ เพิ่มเติมตามเกณฑ์ที่แต่ละสาขากำหนด (เช่น โครงการเด่น หรือ รายงานวิเคราะห์วิจารณ์ หรือผลงานบริการเฉพาะตัวดีเด่น หรือ ตำรา หรือ คู่มือ หรือ นวัตกรรม หรือสิ่งประดิษฐ์ เป็นต้น) ทั้งนี้ บางสาขาไม่ได้กำหนดให้ส่งผลงานอื่น ๆ เพิ่มเติม

๔. ข้อเสนอแนะคิดในการปรับปรุงหรือพัฒนางาน

เรื่อง การพัฒนาศูนย์บริการผลิตภัณฑ์สุขภาพเบ็ดเสร็จสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาทตามมาตรฐานศูนย์ราชการสะดวก (GECC)

หลักการและเหตุผล

แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านสาธารณสุข ได้ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และประชาชน โดยยึดค่านิยมหลักคือความเป็นเลิศที่มุ่งเน้นผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และประชาชน การจัดให้มีศูนย์ราชการสะดวก (Government Easy Contact Center : GECC) เพื่อเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ประชาชน ให้เกิดการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนที่เดินทางมาติดต่อราชการกับหน่วยงานภาครัฐ ประกอบกับเป็นการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ โดยเน้นเรื่อง สะดวก รวดเร็ว เข้าถึงง่าย เป็นสำคัญ อีกทั้งยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่หน่วยงานราชการ

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท ได้จัดให้มีศูนย์บริการผลิตภัณฑ์สุขภาพเบ็ดเสร็จสำหรับให้บริการโดยกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยเป็นศูนย์รับคำขออนุญาตจุดเดียวลดความยุ่งยากของผู้ประกอบการในการยื่นคำขออนุญาต โดยมีการดำเนินงานเป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานการให้บริการอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด รวมทั้งมีการปรับปรุงพัฒนาในด้านโครงสร้าง อาคารสถานที่ และระบบการให้บริการ จนได้รับการรับรองตามมาตรฐานศูนย์ราชการสะดวก (GECC) เป็นจังหวัดแรกในประเทศไทยเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๔ หลังได้รับการรับรองมาตรฐานฯ ก็ยังคงมีการให้บริการตาม มาตรฐานที่กำหนดอย่างเคร่งครัดมาตลอด โดยมุ่งเน้นอำนวยความสะดวกรวดเร็วให้กับผู้รับบริการควบคู่ไปกับ การประเมินความพึงพอใจและรับฟังข้อเสนอแนะของผู้รับบริการมาอย่างต่อเนื่อง

บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

บทวิเคราะห์/แนวความคิด

ศูนย์บริการผลิตภัณฑ์สุขภาพเบ็ดเสร็จ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท หรือ One Stop Service Center (OSSC) เป็นอาคารชั้นเดียวที่ดำเนินการก่อสร้างขึ้นมาใหม่แยกจากอาคารเดิมของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท โดยเริ่มดำเนินการก่อสร้างในปี ๒๕๖๓ เพื่อรองรับการประเมินมาตรฐาน GECC การก่อสร้างอาคารแยกออกจากอาคารเดิม ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้รับบริการในด้านการเข้าถึง บริการที่สะดวกรวดเร็ว สถานที่จอดรถเพียงพอ และการเข้ารับบริการก็ง่าย เพราะเป็นอาคารชั้นเดียว นอกเหนือนี้ยังมีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการให้บริการแต่ละด้านชัดเจน แบ่งเป็น ด้านยา อาหาร เครื่องสำอาง วัตถุอันตราย สถานพยาบาล สถานประกอบการ ฯลฯ ทำให้ผู้รับบริการสามารถติดต่อสอบถามและประสานงานได้ง่ายขึ้น แต่ทั้งนี้ก็ยังมีข้อจำกัดบางอย่างในระบบการให้บริการที่ยังไม่อำนวยความสะดวกให้ผู้รับบริการได้ตามมาตรฐาน One Stop Service Center เช่น การเรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียมการรับอนุญาต ต่างๆ ระบบคิวรับบริการที่ยังไม่เป็นระบบคิวอัตโนมัติ ระบบการติดตามขั้นตอนการออกใบอนุญาต ฯลฯ ซึ่งผู้รับบริการได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ ดังนั้นจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาศูนย์บริการผลิตภัณฑ์สุขภาพเบ็ดเสร็จ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท เพื่อเพิ่มความพึงพอใจและอำนวยความสะดวกให้กับผู้รับบริการมากขึ้น รวมทั้งเพื่อรองรับการต่ออายุการรับรองมาตรฐาน GECC ในปี ๒๕๖๗ ด้วย

ข้อเสนอ

๑. พัฒนาระบบการรับชำระเงินค่าธรรมเนียมต่างๆ โดยแต่งตั้งให้เจ้าหน้าที่กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสารณสุขเป็นเจ้าหน้าที่รับเงินและออกใบเสร็จระบบคอมพิวเตอร์ รวมทั้งจัดหาเครื่องรูดบัตร EDC เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้รับบริการไม่ต้องเดินไปชำระเงินที่ฝ่ายการเงินเหมือนเดิม

๒. พัฒนาระบบเรียกวิเคราะห์ในมือถือ โดยใช้โปรแกรมระบบคิวที่พัฒนามาจากระบบคิวอัตโนมัติของโรงพยาบาลชั้นนำทั่วประเทศ เพื่อให้ผู้รับบริการเข้ารับบริการตามลำดับคิวที่ชัดเจน

๓. พัฒนาระบบติดตามขั้นตอนการขออนุญาตโดยจัดทำระบบ E-Tracking มีเลข Tracking number ให้กับผู้รับบริการสามารถตรวจสอบได้ว่าอยู่ในขั้นตอนไหนของการขออนุญาตแล้ว

๔. พัฒนาระบบฐานข้อมูลผู้ประกอบการทุกประเภทให้มีความเชื่อมโยงกันระหว่างงานออกแบบในอนุญาต(Pre-marketing) และงานตรวจสอบติดตามหลังได้รับใบอนุญาต (Post-marketing) เพื่อให้สามารถบันทึกข้อมูลผลการปฏิบัติและเข้าถึงฐานข้อมูลเดียวกันได้ (FDA Smart Data)

๕. พัฒนาการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ โดยใช้แบบสำรวจที่เป็น Application เพื่อความสะดวกในการใช้งานของผู้รับบริการและสามารถประเมินผลได้อย่างรวดเร็ว

ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

การปรับเปลี่ยนระบบการเก็บเงินค่าธรรมเนียมต่างๆ เกี่ยวข้องกับระบบด้านการเงินหลายอย่าง เช่น การจัดทำใบเสร็จรับเงินคอมพิวเตอร์ต้องสอดคล้องกับระบบเบี้ยงบรรทุกและการคลัง การเก็บเงิน ส่งเงิน และการขออนุมัติใช้เครื่องรูดบัตร EDC เป็นต้น ซึ่งอาจต้องใช้เวลานานในการดำเนินการไปตามขั้นตอน

แนวทางแก้ไข คือ ให้ดำเนินการพัฒนาในส่วนที่สามารถปรับปรุงพัฒนาได้ไปก่อนและขออนุมัติดำเนินการด้านการเงินไปตามขั้นตอนที่ถูกต้องตามระเบียบ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. สร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการมากขึ้น

๒. มีการพัฒนาระบบการให้บริการของศูนย์บริการผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพเบ็ดเสร็จ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชั้นนำที่ต้องการให้บริการเพิ่มมากขึ้น

๓. บุคลากรกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชั้นนำที่ต้องการให้เกิดการพัฒนาศักยภาพและทักษะที่จำเป็นและทันสมัยต่อการให้บริการเพิ่มมากขึ้น

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. ความพึงพอใจของผู้รับบริการมากกว่าร้อยละ ๙๐

๒. ศูนย์บริการผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพเบ็ดเสร็จ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชั้นนำที่ดำเนินการประเมินต่ออายุศูนย์ราชการสะพาน (GECC) ในปี ๒๕๖๗

การรับรองผลงาน

๑. คำรับรองของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

ขอรับรองว่าสัดส่วนผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงตามความเป็นจริงทุกประการ

ผลงานลำดับที่ ๑ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเฝ้าระวังติดตามการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สุขภาพในร้านชำ
จังหวัดชัยนาท

(ลงชื่อ)

(นางสาวรัญชนรี ส่งศิริ)

(ตำแหน่ง) เกษ็ชกรปฏิบัติการ

(วันที่)๓๓..../....มิถุนายน..../....๒๕๖๖....

ผลงานลำดับที่ ๒ เรื่อง รูปแบบการแก้ปัญหาแบบมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการผลิตน้ำพริกบริโภค^๙
จังหวัดชัยนาท

(ลงชื่อ)

(นางสาวธนัชพร อินโท)

(ตำแหน่ง) เกษ็ชกรชำนาญการ

(วันที่)๓๓..../....มิถุนายน..../....๒๕๖๖....

๒. คำรับรองของผู้ขอประเมิน

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าเป็นผู้จัดทำผลงานดังกล่าวข้างต้นจริง

(ลงชื่อ)

(นายไพรัช ໄล็กอง)

๓. คำรับรองของผู้บังคับบัญชา

ขอรับรองว่าเป็นผลงานของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกจริง

(ลงชื่อ)
ผู้บังคับบัญชา

(นางสาวธนาพร ทรี) ที่กำกับดูแล

(ตำแหน่ง) นักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญ (ด้านบริการทางวิชาการ)

(วันที่)๓๓..../....มิถุนายน..../....๒๕๖๖....

(ลงชื่อ)
ผู้บังคับบัญชาที่เห็นอ

(นายพัลลภ ยอดศิริจินดา) ขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ

(ตำแหน่ง) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดชัยนาท

(วันที่)๓๓..../....มิถุนายน..../....๒๕๖๖....